

SPEKVET

marjan b

POËZIE

er is

in dood

geen oksel klam
stramme spier,
een waterig oog

door hoofden
romantisch bedacht,
zonder weer

er is

in dood

waar?

die mens uit 't vlees
en bloed getrokken

geen oever

éénmalig
éénmaal
één

de rest is
bedrog

dagelijks appel

stil schallen van
zijn te worden

bonzen

ON-
VER
VULD

in cirkels

teer vel
voorbij vet
los
op een laken

gespleten het vlees van

eigen

rasterwerk

in
een huis

gemetst
op ongekend hard

ook in mij

bloemen op flanel

gedrukt
een kleurig hol

verstilde kind

uw klak, uw peignoir
uw Zwitsers zakmes een schrijn

gij gewaar

moeders moeder in
voorschot bloemig, de stofvod zacht
en rode kool mierzoet, 't cliché vermag

houten klomp
stroeft
de tenen

op erf
naar zonlicht
hoeveel keer

zak-
horloge
gebleven

bijtijds de rozenkrans
betaste balsem

houten kralen en
een kruis

met nestelen massief
in vroeg en laat betekend zwart

sculpturale winterlucht

uilenroep

uilenroep

mijn dode vader
gemitigeerd

vogellied

meewarig om mijn laag
tegen de grond
vol hoogdringend

mijn zien

door spierkracht
woord-en

bekeken

losjes los

vingertop voelend in vlees

tot eelt geleerd

gestold
spekvet in steengoed
voor later
spikkels zwart
dagen dauw geleefd
wit

op een koude steen geworpen

houd ik

copyright 2026 marjanb

www.marjanb.com

info@marjanb.com

SPEKVET onderzoekt hoe lichaam, materiaal en geheugen functioneren als vormen van afzetting en verval. De gedichten bewegen van dood en dagelijkse handeling naar sedimentatie: wat stolt, bezinkt en als rest achterblijft.